Wat is de relatie tussen Israël en de gemeente? 7 Bijbelse antwoorden

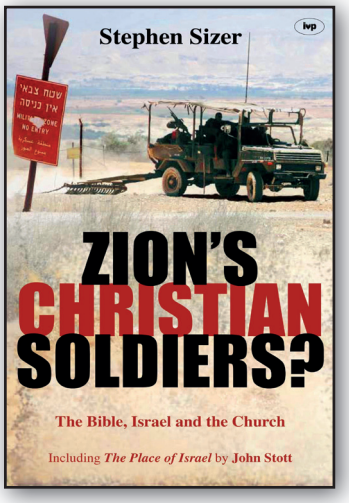

Soldaten van het Heilige land?

1. Zegent God hen die Israël zegenen en vervloekt Hij hen die Israël vervloeken?

Deze populaire veronderstelling is gebaseerd op een verkeerde interpretatie van Genesis 12:3. Allereerst werd de belofte aan Abram (oftewel Abraham) gedaan en aan niemand anders. Ten tweede zijn er in deze tekst geen aanwijzingen dat Gods belofte onvoorwaardelijk of eeuwig van toepassing zou zijn op Abrahams nakomelingen in fysieke zin. Ten derde laat het Nieuwe Testament ons duidelijk zien, dat alle beloften werkelijkheid zijn geworden in Jezus Christus en in degenen die Hem accepteren als hun Heer en Verlosser. Gods zegeningen komen voort uit genade, door geloof, niet uit werken of afkomst. (Efeziërs 2:8-9)

Belofte	Vervulling
'Ik zal je tot een groot volk maken, ik zal je zegenen, ik zal je aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij.' (Genesis 12:2-3) 'Ik zal je rijkelijk zegenen en je zoveel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn en zandkorrels op het strand langs de zee, en je nakomelingen zullen de steden van hun vijanden in bezit krijgen. En alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jouw nakomelingen. Want jij hebt naar mij geluisterd.' (Genesis 22:17-18)	'De beloften werden gesproken tot Abraham en zijn zaad. De Schrift zegt niet "en tot zaad," wat vele mensen betekent, maar "en tot uw zaad", wat één persoon betekent, die Christus is... Er is noch Jood noch niet-Jood, noch slaaf noch vrije, noch man noch vrouw, want u bent allen één in Christus Jezus. Als je bij Christus hoort, dan ben je Abrahams zaad, en erfgenamen volgens de belofte.' (Galaten 3:16, 28-29)

2. Is het Joodse volk Gods 'uitverkoren volk'?

Zowel het Oude als het Nieuwe Testament benadrukken dat het bij Gods volk horen altijd toegankelijk is geweest op basis van genade, niet op basis van afkomst. In Jesaja 56 lezen we hoe God de opkomst van een exclusief, Israëlisch nationalisme voorziet en afwijst. In het Nieuwe Testament wordt de term 'uitverkoren' uitsluitend voor de volgelingen van Jezus gebruikt, ongeacht hun afkomst. (Zie ook Efeziërs 2:14-16 en Kolossenzen 3:11-12).

Oude Testament	Nieuwe Testament
'In alle provincies en in alle steden heerste onder de Joden vreugde en blijdschap zodra het bevel en de wet van de koning er bekend werden; er werden maaltijden aangericht en er werd feest gevierd. En uit alle volken van het land sloten zich velen bij de Joden aan, want de angst voor de Joden had zich van hen meester gemaakt. (Esther 8:17)	'Jood is men niet door zijn uiterlijk, en de besnijdenis is geen lichamelijke besnijdenis. Jood is men door zijn innerlijk, en de besnijdenis is een innerlijke besnijdenis. Het is het werk van de geest, niet een voorschrift uit de wet, dus wie innerlijk een jood is, ontvangt geen lof van mensen, maar van God.' (Romeinen 2:28-29)
'Ik noem Rahab en Babel mijn getrouwen. Filistea, Tyrus en Nubië zijn alle hier geboren. Met recht kan men van Sion zeggen: "Welk volk ook, het is hier geboren, de Allerhoogste houdt Sion in stand." Bij de namen van de volken schrijft de Heer: "Dit volk is hier geboren." En dansend zingen zij: "Mijn bronnen zijn alleen in u."' (Psalm 87:4-6)	'God heeft zijn belofte niet gebroken. Want niet alle Israëlieten behoren werkelijk tot Israël, niet alle nakomelingen van Abraham zijn ook werkelijk zijn kinderen. Er staat immers geschreven: "Alleen de nakomelingen van Isaak zullen gelden als jouw nageslacht." Dat wil zeggen: ze zijn niet door hun natuurlijke afstamming kinderen van God, maar gelden als nageslacht van Abraham op grond van Gods belofte.' (Romeinen 9:6-8)
'De vreemdeling die zich met de HEER heeft verbonden, laat hij niet zeggen: "De HEER zondert mij zeker af van zijn volk." … En de vreemdeling die zich met de HEER heeft verbonden om hem te dienen, en zijn naam lief te hebben om dienaar van de HEER te zijn ... ieder die vasthoudt aan mijn verbond – hem breng ik naar mijn heilige berg … Mijn tempel zal heten "Huis van gebed voor alle volken"'. (Jesaja 56:3-7)	'Dan is er geen sprake meer van Grieken of joden, besneden of onbesnedenen, barbaren, Skythen, slaven of vrijen, maar dan is Christus alles in allen. Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld.' (Kolossenzen 3:11-12)

De overblijfselzandloper - van belofte tot vervulling

Toen de Heer Jezus aan het kruis stierf, was hij het enige overblijfsel van Israël. 'Wij zijn allen, als schapen, ieder van ons heeft zich naar zijn eigen weg gekeerd; en de HEER heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem gelegd.' (Jesaja 53:6). Alle beloften aan Abraham zijn vervuld in en door Jezus en alleen voor hen die Hem erkennen. Deze 'zandloper' laat zien hoe Gods beloften alleen door Jezus werden vervuld.

Belofte aan Abraham	**Genesis 12:3; 22:17**
Het overblijfsel van Juda	**2 Koningen 17**
Het overblijfsel van de ballingen	**Jesaja 6:13; 10:20; Ezra 9:9-15**
Jezus het 'zaad' overblijfsel	**Jesaja 53; Galaten 3:16**
Het apostolische overblijfsel	**Handelingen 1:12-14**
De gemeente van Pinksteren	**Johannes 1:12-13; Handelingen 2:41; 4:4**
De grote menigte	**Openbaring 7:4-10**

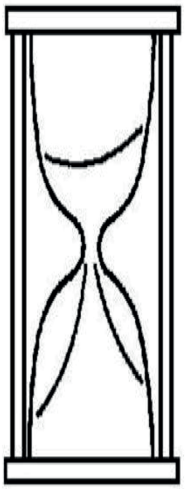

3. Gaf God het 'Beloofde Land' uitsluitend aan het Joodse volk als hun erfdeel?

In tegenstelling tot wat vaak wordt verondersteld, benadrukt de Bijbel herhaaldelijk dat het land aan God toebehoort en dat het verblijf erin altijd voorwaardelijk was. God zei bijvoorbeeld tegen Zijn volk: 'Land mag nooit verkocht worden, alleen verpand, want het land behoort mij toe en jullie zijn slechts vreemdelingen die bij mij te gast zijn.' (Leviticus 25:23). In Ezechiël lijkt het erop dat God anticipeerde op de redenering van hen die arrogant aanspraak maakten op grond van het verbond op het onvoorwaardelijke recht op het land dat oorspronkelijk met Abraham was gesloten.

> 'Mensenkind, de bewoners van de ruïnes in het land van Israël zeggen: "Abraham was maar alleen en toch kreeg hij heel het land in bezit; wij zijn met velen, dus is het land zeker aan ons gegeven en is het ons eigendom." Antwoord hun: "Dit zegt God, de HEER: Jullie eten vlees waar het bloed nog in zit, jullie vereren je afgoden, jullie vergieten bloed - en jullie willen het land bezitten? Jullie vertrouwen op je zwaard, jullie begaan gruweldaden en onteren elkaars vrouwen - en jullie willen het land bezitten?"' (Ezechiël 33:24-26, 28-29)

Het bewonen van het land stond open voor Gods volk op basis van geloof, niet op basis van afkomst. De schrijver van Hebreeën legt uit dat het land nooit hun uiteindelijke verlangen of erfenis was, maar een tijdelijke verblijfplaats tot de komst van Jezus Christus. Onze eeuwige erfenis is hemels en niet aards.

Gebod uit het Oude Testament	Uitleg in het Nieuwe Testament
'Dit land moeten jullie onder elkaar, onder de stammen van Israël, verdelen. Verdeel het door loting onder elkaar en onder de vreemdelingen die bij jullie wonen en kinderen verwekt hebben. Die gelden als geboren Israëlieten, en net als jullie zullen ook zij bij de stammen van Israël bezit krijgen. Een vreemdeling, moeten jullie zijn bezit geven bij de stam waar hij woont - spreekt God, de HEER.' (Ezechiël 47:21-23)	'Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hij nog niet toe behoorde. Samen met Isaak en Jacob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten omdat hij uitzag naar een stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. Al deze mensen, die van oudsher om hun geloof geprezen worden, hebben de belofte niet in vervulling zien gaan omdat God voor ons iets beters had voorzien, en hij hem niet zonder ons de volmaaktheid wilde laten bereiken.' (Hebreeën 11:9-10; 39-40)

4. Is Jeruzalem de exclusieve, ongedeelde en eeuwige hoofdstad van het Joodse volk?

De bewering dat het Gods bedoeling was dat Jeruzalem de exclusieve en onverdeelde eeuwige hoofdstad van het Joodse volk zou zijn, heeft geen enkele Bijbelse basis. God benadrukte in Psalm 87 dat Jeruzalem een gedeelde en inclusieve stad moet zijn. Landen die specifiek worden genoemd zijn onder andere het huidige Egypte, Irak en Libanon. Zelfs de gehate Filistijnen worden genoemd als '…geboren in Sion', en dat op basis van geloof, niet op basis van afkomst. Ook het visioen van Jesaja 2 associeert Jeruzalem met het einde van de oorlog, met vrede en verzoening tussen de volken.

> 'Eens zal de dag komen dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Alle volken zullen daar samenstromen, machtige naties zullen zeggen: "Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen". Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER.' (Jesaja 2:2-3)

Maar wat te denken van Lucas 21:24, 'Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden totdat de tijden van de heidenen vervuld zijn'? De bewering dat deze profetie in 1967 uitkwam is problematisch, omdat Openbaring 11:2 zegt dat het vertrappen van Jeruzalem door de heidenen slechts '42 maanden' zou duren. De context van Lucas 21 laat zien dat Jezus naar de gebeurtenissen in 70 na Christus verwees, en naar Gods soevereiniteit in het gebruiken van buitenlandse tirannen om Zijn doelen te vervullen. De focus van het Nieuwe Testament verschuift van het aardse Jeruzalem naar het nieuwe, hemelse Jeruzalem, als het thuis van allen die op Jezus vertrouwen.
(Hebreeën 12:22-23; Openbaring 21:2; 22-27)

5. Moet de Joodse Tempel herbouwd worden voordat Jezus kan terugkeren?

Profetie-uitleggers citeren graag Daniël 9 en Mattheüs 24. Zij suggereren dat een toekomstige tempel moet worden gebouwd en dat deze ontheiligd zal worden door de antichrist. Pas dan kan Jezus naar Jeruzalem terugkeren om zijn duizendjarig rijk te vestigen.

Maar er staat helemaal niets in beide teksten, of elders in de Bijbel, dat suggereert dat er een toekomstige tempel zal zijn, laat staan dat er een opdracht zou zijn om deze te bouwen. Integendeel, de tempel werd overbodig verklaard op het moment dat Jezus aan het kruis stierf en het reusachtige gordijn in de tempel van boven naar beneden in tweeën scheurde. (Hebreeën 1:3; 10:1-3, 11) De Tempel in Jeruzalem was een type en voorafschaduwing van de ware en blijvende tempel die de Heer Jezus zelf en zijn gemeente zijn.

Johannes 2:19-21	**Efeziërs 2:19-21**
'Jezus antwoordde hun: "Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen." "Zesenveertig jaar heeft de bouw van deze tempel geduurd", zeiden de Joden, "en u wilt hem in drie dagen weer opbouwen?" Maar hij sprak over de tempel van zijn lichaam.'	'Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. Vanuit hem groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan hem, de HEER.'

Inderdaad, de ware tempel is nog steeds in aanbouw. De apostel Petrus citeert de tempelvoorstellingen uit het Oude Testament en schrijft: 'Ook u wordt, als levende stenen, opgebouwd tot een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te zijn, met geestelijke offers te brengen die God welgevallig zijn door Jezus Christus.' (1 Petrus 2:5-7)

6. Zullen gelovigen binnenkort, vóór de 'Eindtijd' Slag om Armageddon in de hemel 'opgenomen' worden?

De 'opname' is de populaire gedachte dat Jezus twee keer zal terugkeren: de eerste keer in het geheim, om de ware gelovigen uit de wereld te redden. En dan later nog een keer, maar dan zichtbaar met zijn gelovigen om de wereld te oordelen. Maar ook deze aanname heeft geen basis in de Bijbel. De Bijbel is heel duidelijk: Jezus zal persoonlijk, plotseling, openbaar, zichtbaar en glorieus terugkeren.

(Mattheüs 24:30-31)	**(1 Thessalonicenzen 4:16-17)**
'Dan zal aan de hemel het teken zichtbaar worden dat de komst van de Mensenzoon aankondigt, en alle stammen op aarde zullen zich van ontzetting op de borst slaan als ze de Mensenzoon zien komen op de wolken van de hemel, bekleed met macht en grote luister. Dan zal hij zijn engelen uitzenden, en onder luid bazuingeschal zullen zij zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeenbrengen, van het ene uiteinde van de hemelkoepel tot het andere.'	'Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer zelf uit de hemel neerdalen. Dan zullen eerst de doden die Christus toebehoren opstaan, en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. Dan zullen we altijd bij hem zijn.'

De gedachte van een geheime opname waarbij gelovigen plotseling verdwijnen en aan verdrukking zullen ontsnappen terwijl ongelovigen achterblijven om te lijden, is het tegenovergestelde van wat Jezus leerde in Mattheüs 24:40-41 en Lucas 17:34-35. Jezus maakt heel duidelijk wie 'meegenomen' en wie 'achtergelaten' zullen worden.

> 'Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. Want zoals men in de dagen voor de vloed alleen maar bezig was met eten en drinken, met trouwen en uithuwelijken, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, en zoals men niet wist dat de vloed zou komen, totdat die kwam en iedereen wegnam, zo zal het ook zijn wanneer de Mensenzoon komt.' (Mattheüs 24:37-39)

In de gelijkenis van het koren en het onkruid benadrukt Jezus op dezelfde manier dat de ongelovigen het eerst zullen worden weggenomen:

> 'Laat beide samen opgroeien tot aan de oogst, dan zal ik, wanneer het oogsttijd is, tegen de maaiers zeggen: "Wied eerst het onkruid, bind het in bundels bij elkaar en verbrandt het. Breng dan het graan bijeen in mijn schuur."' (Mattheüs 13:30)

We dienen de levendige, apocalyptische taal van Daniël, Mattheüs en Openbaring met betrekking tot de eindtijd zorgvuldig in het licht van het duidelijke visioen van het herstelde paradijs en de verzoening van de volken in Christus te interpreteren.

> 'Hij liet me een rivier zien met water dat leven geeft. De rivier was helder als kristal en ontsprong aan de troon van God en van het Lam. In het midden van het plein van de stad en aan de weerskanten van de rivier stond een levensboom, die twaalf vruchten gaf, elk maand zijn eigen vrucht. De bladeren van de boom brachten de volken genezing.' (Openbaring 22:1-2)

Het is onze opdracht om vredestichters te zijn en geen makers van weduwen (Mattheüs 5:3-10). We zijn geroepen om 'Gods medewerkers' te zijn. We zijn Zijn ambassadeurs, toevertrouwd met de bediening van verzoening. (2 Korintiërs 5:11-6:2)

7. Heeft God een apart plan voor het Joodse volk, los van de gemeente?

De vraag die eigenlijk gesteld moet worden is deze: 'Heeft God één volk of twee?' In de gelijkenis van de wijnstok en de ranken (Johannes 15) en de wilde en natuurlijke ranken van de olijfboom (Romeinen 11) zien we dat God altijd maar één inclusief volk heeft gehad, op basis van geloof, niet op basis van afkomst.

Wanneer gelovigen uit de heidenen 'zijn geënt' (Romeinen 11:17), roept dat de vraag op 'in wat of wie zijn ze geënt?' In de brief aan de Filippenzen identificeert Paulus expliciet de gemeente als de ware 'besnijdenis' (Filippenzen 3:3). Dit is volledig in overeenstemming met het Oude Testament, waar het burgerschap van Israël openstond voor allen 'die Mij erkennen.' (Psalm 87:4)

Dit is meteen de aanwijzing om Romeinen 9-11 te kunnen begrijpen. Natuurlijk heeft God het Joodse volk niet afgewezen. Het doel van zijn verbond met hen, net als met elk ander volk, is altijd geweest: 'dat zij behouden worden.' (Romeinen 10:1) Gods doel was altijd om één volk voor Zichzelf te scheppen, bestaande uit zowel Joden als heidenen. (Romeinen 11:26) Het doel van Gods verbond is alleen in en door Jezus Christus vervuld. Dit wordt het duidelijkst volledig uitgelegd in Efeziërs 2.

> 'Bedenk daarom dat u - die eigenlijk door uw afkomst Heidenen bent en onbesneden genoemd wordt door hen die door mensenhanden besneden zijn - bedenk dat u destijds niet verbonden was met Christus, geen deel had aan het burgerschap van Israël en niet betrokken was bij de verbondssluitingen en de beloften die daarbij hoorden. U leefde in een wereld zonder hoop en zonder God. Maar nu bent u, die eens ver was, in Christus Jezus dichtbij gekomen, door zijn bloed. Want Hij is onze vrede, hij die met zijn dood de twee werelden één heeft gemaakt, de muur van vijandschap ertussen heeft afgebroken en de wet met zijn geboden en voorschriften buiten werking heeft gesteld, om uit die twee in zichzelf één nieuwe mens te scheppen. Zo bracht hij vrede en verzoende hij door het kruis, beide in een lichaam met God, door in zijn lichaam de vijandschap te doden.' (Efeziërs 2:11-16)

Een hoofdstuk verder wordt de eenheid van Gods volk beschreven als het 'mysterie van Christus'.

> 'Aan de hand daarvan kunt u zich, wanneer u dat leest, een beeld vormen van mijn inzicht in dit mysterie van Christus. Het is onder vorige generaties niet aan de mensen onthuld, maar nu door de Geest geopenbaard aan zijn heilige apostelen en profeten: de heidenen delen door Christus Jezus ook in de erfenis, maken deel uit van hetzelfde lichaam en hebben ook deel aan de belofte op grond van het evangelie.' (Efeziërs 3:4-6)

De volgende Bijbelverzen laten zien dat er een harmonie is tussen Gods doelen voor zijn oudtestamentische heiligen en voor zijn nieuwtestamentische heiligen: een duidelijke continuïteit tussen Israël en de gemeente.

Israël: De gemeente in het Oude Testament	**Het Lichaam van Christus: De gemeente in het Nieuwe Testament**
Rechtvaardigen leven door trouw (Habakuk 2:4)	Rechtvaardigen leven door geloof (Romeinen 1:17)
Heilig volk (Deuteronomium 7:6; 33:3; Numeri 16:3)	Heilig volk (Efeziërs 1:1; Romeinen 1:7)
Uitverkoren (Deuteronomium 7:6; 14:2)	Uitverkoren (Kolossenzen 3:12; Titus 1:1)
Geroepen (Jesaja 41:9; 2 Kronieken 7:14)	Geroepen (Romeinen 1:6-7; 1 Korintiërs 1:2)
Kerk = vergadering in het Grieks (Micha 2:5)	Kerk (Mattheüs 16:18; 18:17; Efeziërs 2:20)
Kudde (Ezechiël 34:2, 7; Psalm 77:20)	Kudde (Lucas 12:32; Handelingen 20:28)
Heilige natie (Exodus 19:6)	Heilige natie (1 Petrus 2:9)
Kostbaar bezit en koninkrijk van priesters (Exodus 19:5)	Speciaal bezit en koninklijk priesterschap (1 Petrus 2:9)
Kinderen van God en volk van God (Hosea 1:10; 2:23)	Kinderen van God en volk van God (Johannes 1:12; 1 Petrus 2:10)
Volk van zijn erfenis (Deuteronomium 4:20)	Glorieuze erfenis (Efeziërs 1:18)
Mijn woonplaats, tabernakel (Leviticus. 26:11; Ezechiël 37:27)	Onder ons wonen, 'tabernakelen' (Johannes 1:14; 2 Korintiërs 6:16)
God is een verloofde (Jesaja 54:5; Jeremia 3:14; Hos. 2:19)	Christus is een verloofde (2 Korintiërs 11:2; Efeziërs 5:25-30)
Twaalf stammen (Genesis 49:28; Openbaring 21:12)	Twaalf apostelen (Marcus 3:14; Openbaring 21:14)

De fundamentele vragen zijn:
1. Leert het Nieuwe Testament dat de komst van Jezus Christus de vervulling of het uitstel van Gods beloften aan Abraham was? 2. Heeft God één of twee volken?

Deze studie is gebaseerd op het boek van Stephen Sizer, *Zion's Christian Soldiers: De Bijbel, Israël en de gemeente* (IVP) en kunt u gratis downloaden. Er is een uitgebreidere bijbelstudiegids beschikbaar die elk van de zeven punten behandelt. Aanvullende bronnen en Bijbelstudies zijn te vinden op www.stephensizer.com.

5e editie mei 2019